

Čís. 9138.

Zmeškání roku poručníkem má proti poručenci v zápětí tytéž účinky (§ 396 c. ř. s.), jako proti každé jiné procesní straně.

(Rozh. ze dne 29. srpna 1929, R II 304/29.)

Žalobu o uznání nemanželského otcovství a o placení výživného procesní soud první stolice rozsudkem pro zmeškání zamítl, an se žalobce k roku nedostavil a žalovaný navrhl vydání rozsudku pro zmeškání. Odvolací soud k odvolání uplatňujícímu zmatek napadený rozsudek usnesením potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Soud nebyl povinen, by na místě poručníka ustanovil k zamezení rozsudku pro zmeškání dítěti opatrovníka k činu neb odložil rok za účelem opětného obeslání omeškalého poručníka, ba neměl tak ani učiniti, mělo-li jeho jednání býti nestranným. Tomu nevádí, jak míní stěžovatelka, ani ustanovení § 21 obč. zák., podle něhož děti jsou pod zvláštní ochranou zákona, neboť podle předpisu § 5 c. ř. s. platí, že jednání poručníka učiněná v mezích oprávnění, jakož i jejich opomenutí mají tytéž účinky, jako jednání chráněné strany samotné a proto úkony i opomenutí poručníka ve sporu, i když se dotýkají hmotného práva chráněnce samého, jest posuzovati podle práva procesního. Zmeškání roku poručníkem má co do účinků pro poručence týž následek jako uznání práva odpůrcova nebo vzdání se nároku poručencova poručníkem. Poručník má ve sporu samostatnost co do způsobu zastupování poručence (§§ 187, 205, 243 a 282 obč. zák.) a potřebuje soudního souhlasu jen při úkonech důležitějších (§ 233 obč. zák.) povahy dispositivní. Zmeškání roku rovná se svými účinky doznání skutkových okolností, není svou povahou jednáním dispositivním a proto netřeba k němu schválení soudu poručenského a jeví tudíž zmeškání to plný účinek pro poručence, jak jej § 396 c. ř. s. stanoví pro každou jinou procesní stranu.

Čís. 9139.

Zákon o nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n. Nejen zdržovací žalobu, nýbrž i návrh na povolení prozatímního opatření k zajištění zdržovacího nároku může podati každý soutěžitel.

K povolení prozatímního opatření zákazem uveřejňování určitých insertů postačuje již možnost, že čtenářům těchto insertů jest z nich patrnó, že údaje insertů se týkají ohrožené strany.

(Rozh. ze dne 30. srpna 1929, R I 496/29.)